

Arrest

nr. 351 168 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VALCKE
Paul Fredericqstraat 105
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 25 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI loco advocaat A. VALCKE, en van attaché F. DE WITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst en u bent geboren in Khan Younis. U verliet Gaza op 18 september 2023. U reisde via Egypte naar Turkije waar u tot 10 of 12 juni 2024 heeft verbleven. Op 12 of 14 juni 2024 arriveerde u in Griekenland. U werd drie dagen vastgehouden en daarna naar het opvangcentrum op Leros gebracht. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in en op 26 juni 2024 werd u internationale bescherming toegekend. Tien dagen later verliet u het opvangcentrum en trok u naar Athene waar u enkele dagen bij een vriend verbleef. Vervolgens kwam u op straat terecht. U vond er geen werk, geen huis, geen taallessen en geen medische hulp en u besloot het land te verlaten. Op 15 oktober 2024 kwam u aan in België en daags nadien heeft u hier een verzoek om internationale bescherming ingediend. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën van volgende documenten neer: de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort en uw Turkse visum;

uw Palestijnse identiteitskaart; uw geboorteakte; de reizigerslijst uit Gaza waarop uw naam verscheen; een foto van uw verwoest huis; en documenten in verband met het overlijden van uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. *Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratief dossier, met name de informatie afkomstig uit de Europese vingerafdrukdatabase (EURODAC) en uw eigen verklaringen, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.*

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Ten eerste, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, met name dat u bij aankomst in Griekenland drie dagen vastgehouden werd en dat er soms geen maaltijd aangeboden werd in het opvangcentrum op Leros (CGVS, p. 6, 8), moet vooreerst worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Daarnaast gaf u tijdens uw eerste interview bij de DVZ aan dat u noch in Gaza, noch in Griekenland ooit gearresteerd werd of in de gevangenis zat (CGVS vragenlijst, punt 3.1), terwijl u bij het CGVS dan plots melding maakt van drie dagen gevangenschap bij aankomst in Griekenland (CGVS, p. 6). Het spreekt voor zich dat hier dus twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Ten slotte blijkt u wel degelijk hulp en begeleiding in het opvangcentrum gekregen te hebben, aangezien ze u hielpen met het aanvragen en verkrijgen van uw fysieke ADET en reispaspoort (CGVS, p. 6).

Ten tweede, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van **werkgelegenheid, huisvesting, taal en gezondheidszorg**, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe **eerder beperkte stappen** hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

- Vooreerst heeft u **in totaal slechts vier maanden in Griekenland verbleven**. Dit getuigt geenszins van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Deze periode is bovendien bezwaarlijk representatief te noemen om uitspraken te doen over uw mogelijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taal en gezondheidszorg en **dit dient meegenomen te worden tijdens de lezing van onderstaande elementen**.

- U geeft aan dat u, na uw vertrek uit het opvangcentrum op Leros, drie dagen bij een vriend in Athene terecht kon maar dat u daarna **op straat terecht kwam**. U spreekt hierbij over een verblijf in Griekenland van acht à negen maanden, maar dat klopt niet met de data die u aangeeft en de informatie waarover het CGVS beschikt (CGVS, p. 9; zie map 'Landeninformatie'). Tijdens de periode waarvan u beweert op straat geleefd te hebben, was u in staat om eten te kopen, gebruik te maken van openbare toiletten en soms kon u zich op die plekken ook wassen (CGVS, p. 9-10).

- In dit kader geeft u aan dat u bij de gemeente en ngo's te rade ging omtrent huisvesting, maar dat ze geen hulp boden (CGVS, p. 9, 11). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat er verschillende **daklozencentra** in Athene zijn (zie map 'Landeninformatie'). Dat de twee ngo's die u bezocht u daar geen informatie over zouden bieden, is niet geloofwaardig. U geeft bovendien ook aan dat u tussen de 400 en 500

euro kon lenen van uw vriend in Griekenland om naar België door te reizen. U had dit geld ook kunnen gebruiken om, net zoals uw vriend, een kamer te huren in een collectieve woning en vervolgens een duurzaam verblijf in Griekenland te proberen uitbouwen. Eerder kreeg u ook al eens 40 euro van een vriend om uw paspoort te betalen (CGVS, p. 6-7) en kreeg u wat geld om van Leros naar Athene te reizen (CGVS, p. 8).

- Uw verklaringen omtrent uw pogingen om **werk** te vinden overtuigen niet. U geeft aan dat u naar twee interimkantoren ging waar ze u vertelden dat u de Griekse taal moest kunnen. Gevraagd of u hulp vroeg aan de Griekse openbare dienst voor arbeidsvoorziening DYPA, antwoordde u dat u hier niets over wist (CGVS, p. 9, 11). Eén van de adressen van de interimkantoren die u aanbrengt, blijkt echter het DYPA kantoor in Piraeus te zijn (zie map 'Landeninformatie'). Het lijkt er hier dan ook eerder op dat u namen doorgeeft van kantoren waar u zelf nooit bent binnen geweest. U legt ook van geen enkel interimkantoor – of ngo – die u bezocht zou hebben documenten neer en uit toegevoegde informatie blijkt dat er heel wat interimkantoren in Athene zijn waardoor u het ook nog ergens anders had kunnen proberen. Bovendien heeft u de **Griekse taal** nooit proberen leren. U geeft aan dat u twee scholen bezocht maar dat deze betalend waren. Enerzijds houdt het feit dat talenonderwijs betalend is geen schending van uw grondrechten in. Anderzijds heeft u de taal ook op geen andere manier proberen leren en bent u slechts vier maanden in Griekenland gebleven wat zeker niet lang genoeg is om zich een taal eigen te maken (CGVS, p. 9). Ten slotte blijkt u dan uiteindelijk wel in staat geweest te zijn om gedurende twee dagen zwartwerk te vinden. U geeft hierbij aan dat u nooit uitbetaald werd (CGVS, p. 11). Gevraagd of u dit bij de autoriteiten gemeld heeft, geeft u aan dat u naar de politie ging maar dat ze u de schuld gaven omdat u zwart werkte en dat u ook geen bewijs van uw werkzaamheden had. U heeft dit echter nooit gemeld bij de Griekse arbeidsinspectie, die maatregelen kunnen nemen tegen werkgevers die mensen in het zwart laten werken (CGVS, p. 11).

- Hierbij wenst het CGVS nog op onderstaande te wijzen:

In dit verband dient opgemerkt te worden dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. U geeft zelf aan dat u in Griekenland over een AFM beschikte (CGVS, p. 3).

- U geeft aan dat u in Griekenland eens gewond geraakte en naar een ziekenhuis ging. Ze vroegen u daar echter om uw AMKA maar die had u niet en dus vertrok u. Nadien werd u geholpen door een Egyptenaar die u medicijnen gaf en waarna u beter werd (CGVS, p. 9, 12). Gevraagd waarom u niet naar de eerstehulpafdeling van een openbaar ziekenhuis ging aangezien ze daar niet om een AMKA of betaling vragen, geeft u aan dat u als nieuwkomer niets wist (CGVS, p. 12). Het spreekt echter voor zich dat u zelf ook de nodige stappen moet ondernemen om uw rechten in Griekenland te doen gelden. In dit kader wenst het CGVS nog op volgende te wijzen:

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op :

https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). **U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.** U geeft aan dat u naar twee advocaten ging met de vraag om de AMKA te regelen maar dat ze geld vroegen. U kon eerder echter wel geld betalen om uw reispaspoort te ontvangen, dus het is opmerkelijk dat u hiertoe niet bereid was om uw AMKA te verkrijgen (CGVS, p. 9). Daarnaast werd u gevraagd waarom u die AMKA niet gewoon zelf regelde. U geeft enkel aan dat u werd verteld dat u een advocaat moet inschakelen als u een document nodig heeft. U heeft zich klaarblijkelijk dus niet zelf proberen informeren hieromtrent (CGVS, p. 12). Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

- Er dient hier ten slotte ook op uw **zelfredzaamheid en uw netwerk** gewezen te worden. U heeft een lange tijd in Turkije gewoond en heeft er een tijd gewerkt om geld te sparen om te kunnen doorreizen (DVZ, punt 33). U werkt in België en zou binnenkort een taalcursus willen volgen (CGVS, p. 5). U slaagt erin om 800 à 900 euro per maand te sparen en u stuurt geld op naar uw familie (CGVS, p. 5). U woont op een privé adres in België met drie vrienden (CGVS, p. 5). U bleek in staat te zijn om uw reisdocument in Athene te gaan ophalen (CGVS, p. 6). U werd verschillende keren financieel ondersteund door vrienden in Griekenland en kon in Athene ook zes dagen terecht bij een vriend (CGVS, p. 6-7, 8, 12).
- Wat betreft uw verklaring dat u **discriminatie** ervaarde in de zin dat u slecht behandeld werd als u supermarkten binnen ging en eten vroeg en dat er enkel betalende taallessen aangeboden werden in Griekenland (CGVS, p. 10), dient opgemerkt te worden dat het niet zo vreemd is dat u geen gratis eten krijgt in een supermarkt. Deze situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Hetzelfde kan gezegd worden over het feit dat u enkel betalende taallessen kon volgen.

Ten derde, wat betreft uw verklaring dat u uw **gedrukte Griekse verblijfsvergunning** - het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning - **en uw reispaspoort vernietigd hebt** omdat u niet terug wil naar Griekenland (CGVS, p. 6), wijst het Commissariaat-Generaal er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk heeft vernietigd. U bent hier bovendien tegenstrijdig over. Bij de DVZ gaf u aan uw Griekse documenten toen wél nog steeds te hebben. U zei toen dat ze bij een vriend in Antwerpen lagen (DVZ, punt 23). Bij het CGVS geeft u echter aan dat u ze bij aankomst in België

weggooide (CGVS, p. 6). Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ook blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (zie map 'Landeninformatie': uw ADET is geldig tot 25 juni 2027), u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, **zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.**

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw overige documenten volstaan niet om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Uw identiteit en achtergrond staat op zich niet ter discussie.
- De documenten van in Gaza zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de artikelen 57/6/2 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 3 EVRM ;
- Schending van het artikel 4 EU-Handvest van de Grondrechten ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet
- schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een korte theoretische toelichting. Vervolgens benadrukt hij dat in elk geval dient rekening te worden gehouden met de individuele situatie van verzoeker. Hij stelt dat hij inspanningen heeft gedaan om huisvesting en werk te vinden én heeft hierbij organisaties (NGO's en interimkantoor) aangesproken. Hij bekritiseert dat deze inspanningen, net zoals verzoekers kwetsbare profiel zonder meer worden weggewuifd als zijnde onvoldoende.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn profiel.

Met betrekking tot zijn herkomst en kwetsbaarheid stelt hij het volgende:

“Verzoeker heeft een kwetsbaar profiel.

Toch stelt de verweerster dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit de bijzondere procedurele nood van verzoeker blijkt, waarvoor specifieke steunmaatregelen gerechtvaardigd worden.

Verzoeker is echter Palestijnse origine is, waardoor hij automatisch een verhoogde kwetsbaarheid kent. Er is sprake van etnische zuivering en genocide tegen de Palestijnse bevolking waarvan zij en haar familie deel uitmaken.

Ze verwijst dan ook naar enkele actuele bronnen hierover: [...]

Verzoeker verloor in het voornoemde conflict 2 broers, zo meldde hij tijdens zijn gehoor en legde hij tevens stukken van voor. Deze gebeurtenissen zijn belangrijk voor verzoeker en kennen een zware impact. Hij kent een groot gemis en verdriet.

Bovendien voelt hij zich genooddaakt om zijn gezin dat is achtergebleven in Gaza, te ondersteunen zodat zij in oorlogstijden enigszins kunnen voorzien in hun basisnoden.

Dit legt een bijzondere hoge druk op hem, die hem enigszins verhindert in zijn dagelijkse leven.

Verzoeker tracht zelf te overleven en hierbij ook zijn gezin te laten overleven, zie NPO pg. 5; [...]

Dat zijn kwetsbaarheid wel meer had kunnen worden besproken en/of onderzocht worden.

a.2.

*Daarenboven dient te worden opgemerkt dat verzoeker naast deze constante stress en druk over het welzijn en veiligheid van zijn familie en dierbaren, ook trauma's met zich meedraagt. Enerzijds door de overlijdens van zijn broers, maar anderzijds ook door de **onwettelijke opsluiting** die hij meemaakte kort na zijn aankomst in Griekenland.*

Hij werd namelijk 3 dagen opgesloten zonder eten of drinken. Zo verklaarde hij, NPO, pg. 6: [...]

Dergelijke opsluiting is onmiskenbaar traumatisch gezien de Griekse autoriteiten het niet nauw nemen met de mensenrechten en waarborgen met betrekking tot de detentieomstandigheden voor asielzoekers. [...]

Het valt dan ook te betreuren dat de verweerster over de vasthouding enkel gaat zeggen dat deze gesitueerd is op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en context.

Verzoeker kan dit dan wel meegemaakt hebben, het zal niet meer voorvallen gezien hij inmiddels begunstigde van internationale bescherming is, zo lijkt de verweerster te redeneren.

Dat hij bovendien, na het verkrijgen van de status in Griekenland, niets soortgelijks meer meemaakte, aldus verweerster.

Verder verwijt ze de verzoeker dat hij aanvankelijk zou gesteld hebben nooit gearresteerd te zijn, maar tijdens het CGVS-interview dan toch stelde 3 dagen opgesloten geweest te zijn. Dat hierdoor twijfels rijzen omtrent verzoekers verklaringen.

Uit het bovenstaande blijkt dat de situatie in detentie in Griekenland bijzonder precair is, verweerster beseft dit ook en haalt daarom alles uit de kast om zogenaamde tegenstrijdigheden in verzoekers relaas te vinden.

Deze zijn er echter niet: verzoeker verklaarde steeds dat hij nooit eerder omwille van strafrechtelijke aangelegenheden, opgepakt werd.

Hij werd wel slecht behandeld na aankomst in Griekenland en werd hierbij 3 dagen zonder eten en drinken in een gesloten centrum geplaatst.

Verder dient opgemerkt dat verzoeker bij aanvang van het CGVS-interview aangaf dat hij de tolk bij zijn 1e interview bij DVZ niet volledig begreep. Zie NPO, pg. 3: [...]

Verzoeker stelde dat hij ziek en gestrest was en dat hij niet alle vragen ten volle begreep.

Het kan hem dan ook niet worden verweten dat hij sommige zaken foutief zou hebben begrepen en/of zou hebben beantwoord. Bovendien kan uit de NPO niet worden afgeleid welk woord verzoeker effectief zou hebben gebruikt voor 'gevangenis' gezien het interview plaats vond in het Arabisch-Engels en de oorspronkelijke nota's ook werden opgemaakt in het Engels, om vervolgens vertaald te worden van Engels naar Nederlands.

Verweerster kan dus niet zomaar de traumatische gebeurtenissen die de verzoeker diende te ondergaan, wegwimpelen als zijnde onbestaande of tegenstrijdig want dit is onredelijk en incorrect.

a.3.

Verzoeker verwijst verder ook naar de traumatische ervaringen als **migrant as such in Griekenland**.

Verzoeker geeft aan bang te zijn geen rechten te kunnen genieten in Griekenland en dat de politie hem slecht zal behandelen.

Het is overigens common knowledge dat Griekse autoriteiten asielzoekers slecht behandelen en zich schuldig maken aan handelingen met racistische motieven en hiervoor lange tijd ongestraft bleef.

[...]

Het is duidelijk dat Europese landen op heden onmogelijk voldoende garanties kunnen bieden dat asielzoekers en statushouders bij een terugkeer naar Griekenland niet zullen worden blootgesteld aan dergelijke mensenrechtenschendingen."

Met betrekking tot zijn inspanningen houdt verzoeker volgend betoog:

"b.1. Algemeen

Verzoeker wordt verweten eerder beperkte stappen te hebben ondernomen op vlak van werkgelegenheid, huisvesting, taal en gezondheidszorg. Dat daarom niet kan worden geconcludeerd dat hij door toedoen van de aanwezige autoriteiten niet in staat was om in zijn elementaire behoeften te voorzien. Er bestaat namelijk een vermoeden dat de grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden in geval de beschermde óók de nodige stappen onderneemt.

Met deze stelling tracht de verweerster te overtuigen dat 'hulp en mogelijkheden voor het rapen liggen in Griekenland', als statushouders maar lang genoeg – dus langer dan 4 maanden – in Griekenland verblijven.

Dat dit allerminst het geval is. Dit blijkt ook uit hetgeen volgt:

b.2. Onderdak en werk

Verzoeker verbleef een korte periode in het opvangcentrum van Leros, en kwam na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus in Griekenland op straat terecht.

Verweerster gaat hier niet dieper op in gezien verzoeker verklaard heeft dat hij in die periode **op straat** wel in staat was om eten te kopen, openbare toiletten te gebruiken en zich heel soms eens te wassen.

Opvallend is dat de rechten van verzoeker voor verweerster hiermee gegarandeerd lijken te zijn (!).

Verzoeker kon 'over-leven' én beschikte toen namelijk al over een beschermingsstatus en zou dus anders behandeld moeten worden dan asielzoekers, zoals ze eerder in de bestreden beslissing beweerde.

("Welbepaalde periode en context") Niets is echter waar, verzoeker werd gedwongen op straat te slapen, zonder enige garanties.

[...]

Verweerster kan niet stellen dat verzoeker erin geslaagd zou zijn om in Griekenland huisvesting te vinden indien hij langer was gebleven, en aldus wel een degelijk leven kon opbouwen, aangezien dit geenszins het geval is.

Zelfs indien hij een collectieve woning had gevonden, dan nog had deze in alle waarschijnlijkheid niet beantwoord aan de **minimale basisnormen**.

Verzoeker haalt dit niet zomaar aan, maar verwijst naar een wijdverspreid en erkend probleem in Griekenland.

[...]

Het is dan ook onredelijk dat verweerster doet alsof deze informatie niet voorhanden is en verzoeker er zélf voor gekozen zou hebben op straat te leven!

Naast het feit dat verweerster in de bestreden beslissing beweert dat er voldoende daklozencentra zijn in Griekenland, quod non, beweert ze ook dat ze niet gelooft dat verzoeker effectief meerdere ngo's aansprak voor hulp, gezien hij niet veel info over de organisaties/stappen kon geven.

Dient te worden opgemerkt dat verzoeker in een soort overlevingsmodus was en dagelijks trachtte te overleven, in combinatie met het zoeken van hulp en ietwat van stabiliteit. Wanneer de spreekwoordelijke deur bij een organisatie of ngo waar hij ging aankloppen, dichtging, ging hij onherroepelijk verder naar de volgende. Het is dan ook niet abnormaal dat hij na iedere weigering niet alle info ging opslaan voor een mogelijks toekomstig verhoor hieromtrent.

Hetzelfde geldt voor het **werk en de taal**: verzoeker raadpleegde tal van organisaties en interimkantoren.

Daar werd hij steeds afgewezen gezien kennis van de Griekse taal noodzakelijk was/is.

Toen de Po vroeg of hij DYPA had gecontacteerd, de Griekse openbare dienst voor arbeidsvoorziening, verklaarde hij dat hij hierover niets wist. Toen hij echter de geraadpleegde interimkantoren oplijstte, gaf hij wel het adres van DYPA. Verweerster speelt hierop in door te suggereren dat verzoeker zich tegensprekt, en gaat zelfs zo ver te stellen dat hij nooit bij die organisaties is langsgegaan, met als doel al zijn verklaringen in twijfel te trekken.

Asielzoekers en statushouders worden in de praktijk onvoldoende geïnformeerd over hun rechten en mogelijkheden. Verzoeker was bijgevolg niet op de hoogte dat DYPa een door de overheid voorziene dienst is en beschouwde het ten onrechte als een soort interimkantoor.

Niet omdat hij geen bewijzen kan voorleggen dat verzoeker niet effectief langsging bij de organisaties.

Verweerster poogt evenwel de indruk te wekken dat verzoeker geen inspanningen heeft geleverd en de beschikbare diensten niet heeft benaderd, terwijl hij in dat geval wél ondersteuning zou hebben gekregen. Dat is feitelijk onjuist.

[verwijzingen naar landeninformatie inzake de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland]"

Wat betreft de taal en verzoekers zelfredzaamheid laat hij het volgende gelden:

"Verder verwijt de verweerster verzoeker dat hij nooit de Griekse taal zou proberen leren hebben.

Deze stelling klopt echter niet, gezien de verzoeker zeker 2 scholen contacteerde. Gezien deze opleidingen betalend waren, kon hij zich niet inschrijven hiervoor en volgde hij dus nooit officiële Griekse taallessen.

Verzoeker verbleef toen op straat en had toen nét genoeg om 'rond te komen' en te overleven.

Indien verzoeker had moeten betalen voor taallessen, zou hij zijn basisbehoeften niet langer hebben kunnen vervullen. In die context rijst de vraag welk nut een kennis van het Grieks zou hebben gehad indien hij zijn situatie niet had kunnen overleven.

Het is toch logisch dat verzoeker eerst trachtte te voorzien in zijn primaire basisnoden, zijnde Biologische/Fysiologische behoeften: Dit zijn de meest basale behoeften die nodig zijn voor overleving, zoals eten, drinken, slaap, onderdak en ademhaling. Zie de behoeften piramide van Maslow.

Verzoeker was in Griekenland dan wel een 'plantrekker'/'overlever' en slaagde er in via verschillende kanalen hulp te zoeken, hij slaagde er niet in effectief hulp te krijgen.

Hij kreeg dagelijks te maken met afwijzing. Dat dit zeer zwaar op hem ging wegen. De periode van dagelijks zoeken en dagelijkse afwijzing, was lang genoeg om vast te stellen dat het niet zou lukken om een duurzaam leven op te bouwen.

[...]

Uit deze voornoemde bronnen blijkt dat de huidige situatie ernstiger is dan de Griekse autoriteiten doet uitschijnen en wat de verweerster wil inzien. Het vermoeden waarop zij zich echter baseert, is totaal achterhaald!

[...]

Verzoeker heeft herhaaldelijk getracht ondernemend en zelfredzaam te zijn, maar stuitte telkens opnieuw op onoverkomelijke obstakels die hij niet aan de kaak kan stellen in Griekenland.

[...]

Verzoeker kon dan wel rekenen op hulp van vrienden of familie, dit was minimaal en is op heden ook niet verzekerd. Deze steun was van tijdelijke aard en is bovendien niet onuitputbaar.

Het zou dan dan ook onredelijk zijn van verweerster of de Griekse autoriteiten om ervan uit te gaan dat verzoeker blijvend kan terugvallen op hulp van derden, om zo hun eigen verantwoordelijkheid te ontlopen.

[...]

Dat indien de Griekse autoriteiten in gebreke blijven ondersteuning te voorzien voor statushouders, het niet opgaat aan een houder van internationale bescherming te verwijten geen steun gezocht te hebben, indien hij die toch niet kon krijgen.

Dat de Griekse overheid absoluut niet de nodige inspanningen verricht om aan haar verplichtingen te voldoen.

Vandaag is verzoeker volledig uitgeput. Bij een eventuele terugkeer naar Griekenland is het uitgesloten dat hij er wél in zou slagen een duurzaam bestaan op te bouwen. Een mens kan immers maar een beperkte draagkracht opbrengen alvorens volledig te bezwijken.

Verzoeker kan in België wel werken gezien hij de nodige steun kreeg/krijgt. Bovendien voelt verzoeker de psychologische verplichting geld te verdienen om naar zijn familie, die in precarie omstandigheden zitten in Gaza, door te sturen – zie ook NPO pg. 5."

Inzake de medische zorgen en Griekse documenten stelt verzoeker het volgende:

"Omdat duidelijk is dat verweerster onvoldoende rekening heeft gehouden met de algemeen beschikbare informatie over de situatie voor asielzoekers en erkend vluchtelingen in Griekenland (lees: geen rekening gehouden met actuele, ernstige praktijken in Griekenland en de medische situatie van verzoeker...) voert verzoeker verweersters verplichting uit en legt hij nog extra bronnen voor om de algemene situatie van vluchtelingen tav de autoriteiten in Griekenland te belichten.

[...]

Dat verzoeker niet kon terugvallen op medische zorgen aangeboden door officiële artsen en/of ziekenhuizen werd reeds duidelijk tijdens het persoonlijk onderhoud: verzoeker was gewond en bezocht een ziekenhuis; daar aangekomen, vroegen ze hem echter zijn AMKA, wat hij niet had.

Zo verklaarde hij ook bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud – zie NPO, pg. 3: [...]

Hij kon echter wel rekenen op de hulp van een onbekende Egyptische man. Verweerster kan en mag er niet van uit gaan dat die man nog steeds in Griekenland is en verzoeker indien nodig opnieuw zou helpen.

Bovendien mag verweerster zich niet wegsteken achter algemene bronnen over AFM en AMKA en werkwijze om deze te verkrijgen.

Uit de eerder aangehaalde bronnen wordt namelijk meer dan duidelijk dat hetgeen wat beweerd wordt door de Griekse autoriteiten in de realiteit niet altijd de waarheid is."

Verder betoogt verzoeker dat het vertrouwen in Griekenland misplaatst is en verwijst hij naar talloze bronnen die aantonen dat het asielsysteem in Griekenland faalt en verzoeker niet kan terugkeren naar het land omwille van het ontbreken een de broodnodige bescherming.

Verzoeker wijst erop dat hij in casu óók aan een posttraumatisch stresssyndroom lijdt en ook nood heeft aan opvolging. Hij stelt dat hij nu echter nog te veel in een overlevingsmodus is en zich nog niet professioneel en therapeutisch kon laten bijstaan, de nood dringt zich echter wel op. Hij wijst erop dat erkend wordt dat Griekenland kampt met ernstige tekortkomingen bij therapeutische ondersteuning van personen met psychologische problemen.

Verder verwijst verzoeker naar en citeert hij uit recente, algemene, objectieve bronnen over de situatie van vluchtelingen in Griekenland. Hij houdt een algemeen betoog inzake de situatie van verregaande deprivatie en de administratieve obstakels over de toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten. Verder gaat hij onder verwijzing naar landeninformatie en rechtspraak in op het risico op dakloosheid, de toegang tot sociale bijstand en arbeid in Griekenland in combinatie met het ontbreken van enige hulp. Voorts wijst verzoeker op zijn kwetsbaarheid en psychologische situatie en verwijst hij naar algemene informatie met betrekking tot de toegang tot medische zorgen in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming. Ook betreffende de toegang tot de arbeidsmarkt verwijst verzoeker naar algemene landeninformatie dienaangaande. Waar verzoeker volgens verweerder zelfredzaam is door zijn netwerk, merkt verzoeker op dat het Griekenland is die garanties moet bieden voor asielzoekers of erkende vluchtelingen in combinatie met inspanningen van de asielzoeker/vluchteling en dat het verweerders taak is om na te gaan of de garanties al dan niet kunnen worden geboden ten aanzien van een verzoeker. Ook betreffende de sociale voorzieningen in Griekenland verwijst verzoeker naar landeninformatie. Verder wijst verzoeker op de algemene, actuele situatie in Griekenland, steunend op landeninformatie en rechtspraak, en benadrukt hij dat zijn verblijf gekenmerkt werd door moeilijke omstandigheden zonder enige hulp van Griekenland, ondanks dat hij bij talloze hulporganisaties ging aankloppen. Verder verwijst verzoeker op de moeilijkheid om documenten te verkrijgen en de gevolgen ervan voor toegang tot gezondheidszorg. Voorts wijst verzoeker op landeninformatie inzake de houding van de politie en de aanwezigheid van racistisch geweld in Griekenland. Verzoeker concludeert dat de situatie in Griekenland verder verslechtert en haalt nog enkele recente ontwikkelingen en rechtspraak aan die dit nogmaals bevestigen.

Verzoeker stelt dat hij de aanwezigheid van alle aspecten van de definitie van "extreme materiële deprivatie" hard kan maken:

"- Verzoeker is een kwetsbare jongeman die al jarenlang op zoek is naar stabiliteit en zekerheid en dus zijn uiterste best doet om te integreren en om een enigszins leefbare omgeving te creëren.

- Verzoeker lijdt mentaal bijzonder door de moeilijke, preciaire en onzekere situatie waarin hij verkeert.

- Hij kent geen Grieks en heeft geen hulp gekregen om in de Griekse samenleving te integreren, ondanks het feit dat hij talloze organisaties aansprak. Er zijn overigens niet veel organisaties en ngo's meer die degelijke hulp kunnen bieden gezien vele van hen reeds opgedoekt zijn of geviseerd worden door de Griekse autoriteiten.

- Verzoeker heeft een kwetsbaar profiel, naast zijn zelfredzaamheid – deze kunnen naast elkaar bestaan

- maar is niet langer niet in staat om in Griekenland in zijn eigen materiële behoeften te voorzien, ondanks zijn eerder inspanningen. Verzoeker is psychologisch en mentaal uitgeput".

Verzoeker meent dat verweerder zijn verzoek om internationale bescherming ontvankelijk diende te verklaren.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"2. Open Brief aan CGVS ;

3. NPO verzoeker".

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 16 april 2026 neer, waarbij hij middels URL-verwijzing (landen)informatie inzake Griekenland bijbrengt en volgende stukken voegt:

"5. Schrijven van Minos Titos MOUZOURAKIS, advocaat en juridisch verantwoordelijke bij RSA dd. 16 januari 2026 ;

6. Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023 ;

7. Uitgebreid psychologisch verslag april 2026 ;

8. Doorverwijzing naar psychiatrie april 2026."

2.4. Verweerder legt een aanvullende nota van 22 april 2026 neer, waarbij hij middels URL-verwijzing (landen)informatie inzake Griekenland voegt.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 26 juni 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 25 juni 2027 (administratief dossier, blauwe map, 'Aanvraag derde landen' van 19 december 2024 en Eurodac Search Results).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a, punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van *“objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten”* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

10. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

11. Verzoeker, een vierentwintigjarige volwassen man, maakt daarentegen wel aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan wel degelijk blijken dat hij kampt met medische en psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Dit blijkt uit zijn verklaringen en zeker uit de psycho-medische stukken die bij aanvullende nota van 16 april 2026 worden bijgebracht (stukken 7 en 8).

Blijkens het psychologisch attest van 14 april 2026 (stuk 7, bij aanvullende nota van 16 april 2026) wordt verzoeker sinds maart 2026 opgevolgd door een klinisch psycholoog. Hierin staat te lezen dat verzoeker een ernstige posttraumatische stressstoornis heeft, gepaard gaande met een ernstige anxio-depressieve staat. Er wordt op gewezen dat verzoeker symptomen heeft die compatibel zijn met de criteria van DSM-5 kenmerkend voor PTSS en depressie, met name: regelmatige herbeleving van traumatische gebeurtenissen, herhaalde nachtmerries en verstoorde slaap, hyperwaakzaamheid en permanente angst, een constant gevoel van onzekerheid, het ontwijken van veel situaties en een uitgesproken sociaal isolement, ernstige depressieve stemming met verlies van vitaliteit, terugkerende zelfmoordgedachten, veel piekeren en aanhoudende angst, aanzienlijke zelfverwaarlozing met verminderde voedselinname, nalatigheid in zelfzorg en neiging tot isolatie, concentratieproblemen en aanzienlijke vermoeidheid. De klinisch psycholoog concludeert dat verzoeker psychisch bijzonder kwetsbaar lijkt, alsook dat zijn toestand ernstig is en zijn dagelijks functioneren aanzienlijk beperkt. Verder blijkt uit het attest dat verzoeker, gezien de verslechtering van verzoekers geestelijke toestand en de ernst van zijn suïcidale gedachten, op 11 april 2026 werd doorverwezen naar de psychiatrische spoedeisende hulp. Verzoeker zou hebben aangegeven dat hij ernstige suïcidale gedachten en een plan om zelfmoord te plegen had. De klinisch psycholoog wijst in zijn conclusie onder meer op de ernst van de symptomen en de grote psychische kwetsbaarheid.

Dat verzoeker werd doorverwezen naar de psychiatrie blijkt bovendien uit het document van CHU Saint Pierre van 11 april 2026 (stuk 8, bij aanvullende nota van 16 april 2026). Hieruit blijkt ook dat verzoeker op 8 mei 2026 een afspraak heeft bij de dienst psychiatrie van het ziekenhuis.

Ter terechtzitting stelt verweerder met betrekking tot de bijgebrachte attesten dat deze geen concrete aanwijzingen met betrekking tot de aard, frequentie en complexiteit van de opvolging bevatten. Daarnaast wijst verweerder op verzoekers profiel en zelfredzaamheid.

Uit de door verzoeker bijgebrachte psycho-medische stukken kan wat betreft de opvolging wel blijken dat verzoeker gespecialiseerde geestelijke gezondheidszorg, meer bepaald psychiatrische begeleiding, heeft. Zo blijkt dat verzoeker kampt met een ernstige trauma-gerelateerde en depressieve aandoening, met duidelijke impact op het dagelijks leven en met een verhoogd risico op zelfbeschadiging, waardoor psychiatrische opvolging nodig werd geacht. Dit vormt een indicatie van een ernstige psychologische problematiek, waarvan een verder onderzoek naar de graad van ernst aangewezen is.

Samengenomen met verzoekers verklaringen ter zitting vormt de inhoud van de aanvullende nota van 16 april 2026, waaruit *in casu* verzoekers ernstige en complexe psychische problematiek blijkt, een nieuw essentieel feitelijk gegeven inzake verzoekers bijzondere psychologische kwetsbaarheid.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek bevestigd worden dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden.

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en is derhalve in de onmogelijkheid onderzoek te doen naar verzoekers psychologische situatie en eventuele noodzakelijke (psychiatrische) behandelingen. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte informatie of er afdoende medische behandelingen voorhanden zijn in Griekenland indien zou blijken dat verzoeker wegens zijn psychische kwetsbaarheid (dringende) zorgen nodig heeft.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp, (ii) de administratieve obstakels waarmee verzoeker kan worden geconfronteerd bij terugkeer, zoals de obstakels bij het verkrijgen en activeren van zijn AMKA, alsook het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand (iii) het gegeven dat verzoeker kampt met ernstige psychologische problemen, wat onder meer blijkt uit de recente psycho-medische documenten waaruit blijkt dat hij psychiatrische opvolging heeft, waardoor niet langer uitgesloten kan worden dat bij verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

11. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 november 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS